

75 lat
1947-2022
PKWP

Pomoc Kościołowi w Potrzebie

Świeccy misjonarze w Brazylii

**„W każdym
ochrzczonej,
od pierwszego
do ostatniego,
działa uświęcająca
moc Ducha,
skłaniająca do
ewangelizowania”**

Papież Franciszek,
adhortacja apostolska
Evangelii gaudium

Drodzy Przyjaciele,

Sam Jezus pozostawił swojemu Kościołowi bardzo konkretną misję, a właściwie przykazanie: „Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie” (Mt 10,7). W chrzcie i bierzmowaniu Duch Święty został „włany” do naszych serc, abyśmy stali się zdolni do świadczenia o miłości Boga w zdechrystianizowanym i – jak można bez przesady powiedzieć – pogańskim świecie. Duch Boży musi napętnić wszystkich ludzi, a królestwo Boże – zapanować we wszystkich sercach nie w wieczności, ale już na tym świecie. Duch Święty budzi w głębi duszy każdego człowieka pragnienie poznania prawdy o Bogu i tęsknotę do ścisłego zjednoczenia z Nim.

Dlatego właśnie Duch jest głównym motorem misji Kościoła. Bez Niego rzeczywistość królestwa Bożego byłaby dla nas niedostępna, a przede wszystkim byłibyśmy niezdolni do przyjęcia Dobrej Nowiny płynącej z krzyża. Tylko dzięki Duchowi Świętemu możemy pojąć, że na krzyżu w największym stopniu objawiła się miłość Boga, która ma moc każdego z nas wyzwolić z niewoli

grzechu, wybawić od śmierci wiecznej i doprowadzić do domu Ojca. Duch obdarza nas mądrością krzyża, który jest siłą Bożą i który ukazuje nam tajemnicę Stwórcy (por. 1 Kor 2,1–5). Jakże szybko nasze chrześcijańskie życie może jednak utracić ducha, moc i siłę przyciągania, a my tego nawet nie zauważamy! W homilii na Zesłanie Ducha Świętego patriarcha Konstantynopola Atenagoras (1948–1972) ukazał skutki życia

„Każdy z nas jest bramą, przez którą Duch Święty może wejść w nasze czasy, aby zamieszkać wśród ludzi”

pozbawionego Ducha Bożego: „Bez Ducha Świętego Bóg jest daleki, Chrystus zostaje w przeszłości, Kościół staje się zwyczajną organizacją, władza przekształca się w panowanie, misja staje się propagandą, kult wspomnieniem, a działania chrześcijan – moralnością niewolników”.

Drodzy Przyjaciele, kto w życiu naprawdę kieruje się Ewangelią i wyrzekając się swojego ego, daje przestrzeń Bożej miłości, ten zostanie napętniony Duchem Świętym.

Prośmy Maryję, by pomagała nam lepiej zrozumieć naszą misję ewangelizacji w Duchu Świętym. Bez ożywiającego wszystko Ducha Bożego świat popadnie w chaos. Jednak każdy z nas jest bramą, przez którą może On wejść w nasze czasy, aby zamieszkać wśród ludzi. Chce On zapalić w nas swój ogień, tak jak doświadczyła tego święta siostra Faustyna: „Czuję, że jestem cała ogniem. Pali mnie pragnienie ratowania dusz; przebiegam

cały świat wszerz i wzdłuż, i zapuszczam się na krańce jego, do najdalszych miejsc, by ratować dusze. W duchu ujrzałam, jak wiele dusz woła do nas: «Dajcie nam Boga!», i zawrzała we mnie krew apostolska. Pragnęłabym się stać kapłanem, pragnęłabym

być misjonarzem! O Jezu, wiem nadto dobrze, że mogę być kapłanem, misjonarzem, kaznodzieją, mogę umrzeć śmiercią męczeńską przez zupełne zaparcie się siebie z miłości dla Ciebie”.

Błogostawi Was wdzięczny

P. Martin M. Barta
ks. Martin Maria Barta
asystent kościelny

Pomagamy, żeby w Betlejem nie zgasło światło

Wigilia paschalna w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Betlejem

Pieśń słoneczna Świętego Franciszka, w którym Biedaczyna z Asyżu wystawia Boga w Jego stworzeniu, jest znana na całym świecie.

Do tego kandydatury odwołuje się papież Franciszek w swojej encyklice *Laudato si'* poświęconej ochronie środowiska, apelując, byśmy troskliwie obchodzili się podarowanymi nam zasobami świata.

Franciszkanie, którzy od XIII wieku opiekują się miejscem narodzenia Jezusa w Betlejem, planują wykorzystywać światło słoneczne jako źródło energii. Z jednej strony będzie to dobre dla środowiska, z drugiej – obniży koszty utrzymania. Jest to istotne, gdyż od chwili wybuchu pandemii **Ziemię Świętą** odwiedza niewielu pielgrzymów. Poważnie uszczupliło to dochody braci. Jednocześnie ceny znacznie wzrosły. Opłaty za energię elektryczną stały się największym obciążeniem dla klasztoru i żywej parafii, do której należy 1655 palestyńskich rodzin katolickich. Instalacja

Franciszkanie nieustannie śpiewają: „Wszystko, co żyje, niech chwali Pana!” (Ps 150)

fotowoltaiczna pozwoliłaby franciszkanom zaoszczędzić mnóstwo pieniędzy. Same urządzenia są wprawdzie drogie, ale inwestycja zwróci się już za kilka lat.

Obiecaliśmy przeznaczyć na ten cel 817 800 zł, aby w Ziemi Świętej nie zgasło światło.

Nowy dom

Przez dziesięciolecia w Gwatemali szalały przemoc i terror – między 1960 a 1996 rokiem, w czasie krwawej wojny domowej, zginęło 200 000 osób, a milion ludzi uciekło z domów.

Parafia Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe położona w miejscowości o tej samej nazwie na południowym zachodzie kraju stała się dla wielu ludzi nowym domem. Osiedlili się tutaj dawni uchodźcy, którzy powrócili z sąsiedniego Meksyku.

Trudno im na nowo ułożyć sobie życie, ale wiara dodaje im sił. Początkowo Msze Św. odprawiano pod gołym niebem. Potem z desek i drewnianych płyt sklecono prowizoryczną kaplicę. Później wspólnymi siłami zbudowano prawdziwy kościółek, ale szybko okazało się, że jest o wiele za mały. Wierni, członkowie siedmiu różnych rdzennych plemion, z wielkim poświęceniem zebrali już jedną czwartą sumy niezbędnej do wybudowania większego domu Bożego.

Gwatemala – wierni nie mogą się doczekać ukończenia budowy kościoła

„To imponujące, bo nie są to ludzie zamożni – uprawiają małe pola, z których plony są raz lepsze, raz gorsze. Ich dochody ledwo pozwalają im wiązać koniec z końcem” – pisze biskup Vizcaino Prado. Pasterz prosi nas o pomoc. Zaangażowanie wiernych pokazuje dobitnie, że zbudowanie kościoła jest ich najgorętszym pragnieniem.

Pragniemy ich wesprzeć kwotą 141 000 zł, by ich marzenie mogło się ziścić. Kto nam pomoże?

Młodzi zawierają przyjaźnie ze sobą i z Jezusem Chrystusem

Pomóżmy młodemu szukać Boga

Wspieranie młodych ludzi w budowaniu osobistej relacji z Jezusem Chrystusem – oto cel powstałego w 1995 roku franciszkańskiego duszpasterstwa młodzieży w Kretyndze na Litwie.

Wprawdzie Litwa była jedyną republiką byłego ZSRR, w której katolicy stanowili większość, ale i tam kolejne pokolenia młodzieży pozbawione były wychowania religijnego. Próżnię duchową można odczuć po dziś dzień, a rodzice sami często nie mają wielkiego pojęcia o wierze. Tej sytuacji próbuje przeciwdziałać franciszkańskie duszpasterstwo młodzieży.

Ważnymi elementami jego programu są chrześcijańskie obozy letnie oraz weekendowe dni skupienia, podczas których

młodzi wspólnie się modlą i zadają pytania dotyczące wiary. Poruszane są wtedy tematy takie jak poszukiwanie sensu życia, autentyczne naśladowanie Chrystusa, poznanie siebie, chrześcijańska wizja małżeństwa, seksualności i rodziny oraz wiele innych. Ofertę duszpasterstwa uzupełniają sesje formacyjne dla dorosłych opiekunów młodzieży oraz młodych animatorów. Aby zwiększyć atrakcyjność spotkań, zapraszani są na nie prelegenci nie tylko z Litwy, ale i z innych krajów. Od początku pandemii organizuje się również coraz więcej

Podczas spotkań młodzieży katolickiej w Kretyndze zadają pytania i poszukują na nie odpowiedzi

wydarzeń on-line, które wciąż cieszą się dużą popularnością.

Na wsparcie tych wartościowych inicjatyw pragniemy przeznaczyć kwotę 35 720 zł.

Również benedyktynki z Chorwacji zadały sobie pytanie, w jaki sposób mogą się włączyć w dzieło nowej ewangelizacji.

Siostry benedyktynki – współczesne media w służbie ponadczasowej prawdy

Przewodnicząca kongregacji ośmiu chorwackich opactw benedyktyńskich, liczących łącznie 67 sióstr, ksieni M. Benedikta Halilović pisze: „*Po ponad dwóch latach życia w napięciu i pośród ograniczeń mamy nadzieję na stopniowe wyjście z mroku pandemii, a jednocześnie zdajemy sobie sprawę, że jako Kościół musimy pracować gorliwiej niż kiedykolwiek, by przeciwdziałać następstwom tego wstrząsu psychicznego.*”

Siostry mogą pochwalić się prawdziwym skarbem – duchowość benedyktyńska jest od prawie tysiąca pięciuset lat niegasnącym źródłem inspiracji nie tylko dla życia zakonnego, ale i dla życia wiary osób

świeckich. W zbiorze prostych i praktycznych rad Świętego Benedykta z Nursji do najważniejszych należą: poszukiwanie Boga, wsluchiwanie się w Jego słowo oraz kształtowanie własnego życia poprzez modlitwę i pracę.

Mniszki pragną opracować w języku chorwackim materiały, które pomogłyby w promowaniu tej zdrowej i głębokiej pobożności wśród młodych ludzi w ich kraju. Do tego celu chcą wykorzystywać również media cyfrowe, których rola w okresie pandemii znacznie wzrosła.

Na ten cel potrzebują 47 000 zł. Czy mogą liczyć na Waszą pomoc?

„Dzięki Wam co niedzielę możemy przyjmować Komunię Świętą”

W 2020 roku wiernych z Netia-Natete w Mozambiku dotknął wielki cios – ich kaplicę zniszczył huragan. Teraz dziękują swoim darczyńcom, którzy umożliwili odbudowę świątyni, ofiarując 47 000 zł. „Naszej wdzięczności nie sposób wyrazić słowami – piszą – teraz w naszej kaplicy znów możemy uwielbiać Boga, słuchać Jego słowa i wspólnie dawać świadectwo naszej wierze. Dzięki Waszej pomocy skończył się ból spowodowany koniecznością gromadzenia się pod gołym niebem, i co niedzielę możemy przyjmować Komunię Świętą. Na dowód szacunku dla Waszych ofiar zobowiązujemy się do wzorowego dbania o naszą świątynię. Obiecujemy, że będziemy się modlić za każdego z Was. Z serca Wam dziękujemy – Bóg zapłać!”

Thomas Heine-Geldern
prezydent
zarządzający

Dradzy Przyjaciele,

Być może zaskoczył Was fakt, że prawie 30% naszych rocznych wydatków przeznaczaliśmy na projekty budowlane. Wynika to z jednej strony z bardzo pozytywnego zjawiska, że Kościoł w wielu krajach się rozwija i pilnie potrzebuje nowej infrastruktury. Z drugiej strony musimy pomagać również wtedy, gdy świątynie są z premedytacją niszczone w związku z wojną lub prześladowaniami.

Dzięki Waszej hojności PKWP jest przygotowane do niesienia pomocy w usuwaniu materialnych skutków strasznej wojny na Ukrainie natychmiast po jej zakończeniu.

Wszyscy jesteśmy świadomi tego, że budynki będą wytrzymałe tylko wtedy, gdy zapewni się im odpowiednią statykę, a budowa będzie wykonana profesjonalnie. Jednak w wypadku budynków kościelnych najważniejszym warunkiem trwałości jest zbudowanie ich na fundamencie głębokiej wiary i pobożności tych, którzy z nich korzystają. Dla powodzenia naszej misji bardzo ważne jest więc, by Waszej pomocy materialnej zawsze towarzyszyła modlitwa w intencji partnerów naszych projektów. Aby zapewnić budowlom stabilne podstawy, ręka w rękę z pomocą w budowie świątyni musi jednak iść wsparcie formacji księży, zakonników i katechetów na całym świecie.

Dziękuję Wam, że kontynuujecie te dobre tradycje!

Thomas Heine-Geldern

Potrzeby, miłość i wdzięczność – Państwa listy

W sercach i modlitwach

W naszych modlitwach jednoczymy się z PKWP – teraz prosząc szczególnie o pokój na Ukrainie. Niezwykle świadectwo wiary, a nawet krwi, składane przez prześladowanych chrześcijan na całym świecie, robi ogromne wrażenie. Dzięki niemu w sercach i modlitwach łączymy się z cierpiącymi braćmi w wierze.

Ofiarodawczynie z Niemiec

Msza Święta to najlepszy prezent

Proszę o opublikowanie mojego listu w „Biuletynie”, aby zachęcić czytelników do ofiarowania Mszy Świętych za inne osoby. Ponieważ mocno wierzę, że Msza Święta jest najlepszym prezentem, jaki możemy zrobić drugiemu człowiekowi – czy to żyjącemu, czy zmarłemu – często proszę o odprawianie Eucharystii za członków rodziny, przyjaciół, a nawet obcych ludzi oraz w szczególnych intencjach. Dzięki stypendiom mszalnym pomagamy kapłanom, misjonarzom i ubogim.

Ofiarodawczynie z USA

Trzymacie rękę na pulsie

Jak to dobrze, że istnieje PKWP! Dostrzegacie najłabszych oraz najbardziej potrzebujących i trzymacie rękę na pulsie tam, gdzie cierpienie jest największe. Potrzebujemy Was, ale najbardziej potrzebują Was cierpiący i ubodzy.

Siostra zakonna z Australii

Uczucie pokoju

Rano otrzymałem od Was przesyłkę, a po południu przeczytałem Wasz „Biuletyn”. Chciałbym Wam powiedzieć, że podczas lektury ogarnęło mnie głębokie uczucie pokoju. Bardzo Wam dziękuję za to, że mogło się ono stać moim udziałem, bo wiem, że pokojem obdarzani są ci, którzy pomagają swoim bliźnim. Chciałbym złożyć małą, ale pochodzącą z serca ofiarę na pomoc naszym braciom oraz siostrą cierpiącym w wielu krajach i proszę o dalsze przesyłanie mi „Biuletynu”.

Ofiarodawca z Brazylii

Pomoc Kościołowi w Potrzebie
ul. Wiertnicza 142, 02-952 Warszawa
tel./fax: 22 / 845 17 09

e-mail: info@pkwp.org, www.pkwp.org

ING Bank Śląski 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759
PKO BP S.A. 87 1020 1068 0000 1402 0096 8990

Redakcja: Pomoc Kościołowi w Potrzebie
Wydawca odpowiedzialny: Kirche in Not/Ostpriesterhilfe,
Postfach 1209, D-61452 Königstein
– Wydrukowano w Polsce
– De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae
<http://www.kirche-in-not.org>

Prosimy o przekazywanie Biuletynu po przeczytaniu przyjaciołom, sąsiadom, proboszczowi parafii. Teksty w nim opublikowane można umieszczać w gazetce oraz wystawce parafialnej. Prosimy o przesyłanie nam adresów osób zainteresowanych naszą działalnością.